Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXIV. Ч. 215. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 1-го ЖОВТНЯ 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, OCTOBER 1, 1977 No. 215. VOL. LXXXIV.

УНС ВИСИЛАЄ $93,173 ВІДСОТКІВ ВІД БОРГОВИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ

Джерзі Сіті. — Головний касир УНС пані Уляна Дячук інформує, що в п'ятницю, 30-го вересня, вислано з канцелярії УНС власникам Боргових Зобов'язань УНС чеки на загальну суму 93,173.00 доляри титулом відсотків від позичених ними грошей. Як відомо, УНСоюз виплачує від позичених від членів на Боргові Зобов'язання грошей вісім відсотків і виплачує їх квартально для всіх, хто позичив УНСоюзові на Боргові Зобов'язання п'ять чи більше тисяч долярів, та піврічно для тих, які мають Боргові Зобов'язання на суми до п'ять тисяч долярів. Цим разом відсотки від позичених ними грошей одержують всі власники Боргових Зобов'язань УНСоюзу. Досі на ці Зобов'язання УНСоюз одержав від своїх членів позичок на загальну суму 4,465,000.00 долярів і дальше приймає такі позички від членів. Як відомо, УНСоюз позичає ці гроші від членів, щоб ними заступити затягнені раніше банкові позички на покриття коштів будови Української Будівлі УНСоюзу і тим дати нагоду своїм членам на корисну для них інвестицію своїх ощадностей. Досі титулом відсотків від позичок на Боргові Зобов'язання УНСоюз виплатив своїм членам загальну суму понад 461,000.00 долярів.

Дирекція Шевченківської Фундації відбула річне засідання

Вінніпег (КУК) — На річному засіданню Дирекції Шевченківської Фундації, що відбулося 20 вересня 1977 в бюрі Централі КУК у Вінніпеґу, уконституовано новий склад Дирекції: д-р І. Глинка — президент, д-р Я. Барвінський — заступник президента, Ю. Гвоздулич — секретар-скарбник, а дальше члени Дирекції — судця І. Соломон, О. Мельник, п-і Р. Кондра і І. Новосад. До Контрольної комісії, на місце бл. п. Марії Ваврикoв, обрано І. Гуйду.

Під час засідання представлено Річний Звіт Фундації за діловий рік 1976/77, де виказано, що власні фонди Фундації збільшилися на 125,757.50 дол. до загальної суми 901,756.27 дол. В останньому році чистий прихід з інвестицій був 57,966.90, а виплачено на різні проекти розвитку української культури в Канаді 61,857.00 дол. В чотирнадцяти роках свого існування Фундація призділила близько чверть мільйона долярів на такі проекти.

В діловому році 1976/77 чотири нових меценатів, а саме: І. Салена (посмертний запис), Ольга і бл. п. І. Гаврилюк, І. Дудяк і фірма Комінсо (Канада), вплатили 76,000, а 43 нових фундаторів вплатили 45,000 дол.

При Вінніпезькому Відділі КУК створено Провінційну Раду Української Культури

Вінніпег (КУК) — Дня 17 вересня 1977, після відбуття успішної конференції в справах української культури, покликано до життя провінційну Комісію Манітоби для справ української культури при місцевому Відділі КУК.

При участі біля 80 учасників, що важливу конференцію відкрив голова Відділу КУК А. Сураський, а обов'язки предсідника сповняв секретар Відділу КУК В. Ю. Гретчин. Модераторами панелевих дискусій були: на ранішній сесії д-р П. Маценко, а на пополудневій сесії пані Галина Баляс. Конференція закінчилася урочистою вечерою, на якій головну доповідь виголосив недавній міністер багатокультурности Дж. П. Гей.

Від уряду Манітоби привіти зложили: прем'єр Манітоби Е. Шраєр і міністер справ культури Б. Ганущак. З українського боку виголосили привіти: Впр. Митрополит Максим Германюк від УКЦеркви, о. прот. Т. Міненко від УГПЦеркви, о. д-р В. Кушнір від СКВУ і д-р С. Радчук від Централі КУК.

До Екзекутиви Провінційної Комісії Культури Манітоби обрано таких осіб: Ю. Гнатюк — голова, М. Воробій — заступник голови, В. Гретчин — координатор, А. Сірий - організаційний референт і М. Міненко — секретар.

Збірник „Олена Теліга" — нове видання УЗХ

Представниці УЗХ передають книгу для редакції „Свободи". На фото (зліва): Софія Карпінська, Раїса Куделя, ред. Любов Коленська, Дарія Бойдуник, Павлина Різник та ред. Романа Сохан.

Джерзі Сіті, Н. Дж. (Л. К.) — Люксусова поява 473-сторінкової книги „Олена Теліга" — Збірник, у твердій, блакитній обгортці, зміст якої відкриває світлина Олени Теліги, привела до приміщень в-ва „Свобода" і Головної Канцелярії УНСоюзу представниць Українського Золотого Хреста в ЗСА, а водночас і членок Головної Управи УЗХ: Павлини Різник та Дарії Бойдуник — містоголів тієї організації, Софії Карпінської — культурно-освітньої референтки та Раїси Куделі — організаційної референтки, які пoділилися з редакторами оправданою радістю, що врешті здійснився задум їхньої

(Закінчення на ст. 4-ій)

ПАТРІЯРХОВІ ЙОСИФОВІ СПОВНИЛОСЯ 60 РОКІВ СВЯЩЕНСТВА

Цісі п'ятниці, 30-го вересня 1977, сповнилося точно 60 років з того дня, як тодішній Митрополит Львівський, Слуга Божий Андрій Шептицький, який щойно повернувся з царського ув'язнення в Росії, висвятив в духовний сан абсольвента теологічних студій у Львові й Інсбруку, Йосифа Сліпого Коберницького-Дичківського.

В цьому році, 17-го лютого, сповнилося також 85 років з дня народження Його Святости Патріярха Йосифа.

Українці у вільному світі явно і торжественно, а в поневоленій, але нескореній Україні тихо в своїх серцях і душах відмічують цей подвійний ювілей свого Патріярха відповідними церковними відправами та громадськими зібраннями. В багатьох українських католицьких парафіях в ЗСА і Канаді та на інших континентах цієї неділі, з дорученням місцевих Владик, будуть відправлені торжественні Святі Літургії в намірені Патріярха, а в багатьох громадах після Богослужень заповіджені відповідні ювілейні імпрези на честь Патріярха.

Окремі торжества з нагоди цих ювілеїв Патріярха відбуваються в Римі. На п'ятницю в год. 5-ій по полудні була запланована Архиєрейська Свята Літургія, яку мав відправити Блаженніший Патріярх Йосиф в сослуженні приявних Владик. В суботу, 1-го жовтня запланований Святочний Концерт, а в неділю, 2-го жовтня, Архиєрейська Свята Літургія і Святочний Бенкет після неї. В понеділок, 3-го жовтня, в честь Блаженнішого Патріярха відбудеться в авлі Українського Католицького Університету святочна наукова сесія Богословського Т-ва, з доповідями о. д-ра І. Гриньоха та о. д-ра І. Музички.

Між численними листами й телеграмами з побажаннями для Блаженнішого Патріярха з нагоди цих двох ювілеїв, є й побажання від Екзекутиви Українського Конгресового Комітету Америки, підписане президентом проф. Левом Добрянським, екзекутивним віцепрезидентом Йосипом Лисогором і адміністративним директором мгром Іваном Базарком, які в імені українців в Америці висловлюють Блаженнішому найкращі побажання, зокрема, „щоб Боже Провидіння дозволило побороти всі труднощі і перешкоди для осягнення Ваших задумів для добра Української Помісної Церкви і Народу". До цих побажань долучуються члени Українського Народного Союзу та читачі „Свободи".

ІСПОЛА ЕТІ ДЕСПОТА! — НА МНОГІЇ ЛІТА, ВЛАДИКО!

ПРЕЗИДЕНТ КАРТЕР ЗНОВУ ІНФОРМУВАВ НАРІД ПРО ВНУТРІШНЮ І ЗАКОРДОННУ ПОЛІТИКУ ЗСА

Вашінгтон. — Хоча протягом останніх кількох місяців зроблено деякий прогрес щодо нового договору між ЗСА і СССР в справі обмеження стратегічної атомової зброї, зокрема в переговорах зі совєтським міністром закордонних справ Андреєм Громиком, то покищо не передбачується близької зустрічі з совєтським лідером Леонідом Брежнєвим — заявив президент Джіммі Картер під час пресової конференції в четвер, 29-го вересня, яку передавано на телебаченні і по радіо.

Під час пресконференції, яка охоплювала закордонні і внутрішні аспекти американської політики, Президент заявив, що совєтські власті показалися „більш гнучкими" щодо нового договору і тому пощасило обмежити розбіжності в поглядах до „відносно малого числа", але підкреслив, що переговори між делегаціями обох держав, які недавно відновилися в Женеві, правдоподібно затягнуться на довший час і тому не можна передбачувати скорого підписання нового договору щодо обмеження атомової зброї, як теж близької зустрічі між ним і Брежнєвим.

В справі конфлікту на Близькому Сході, президент Картер наголосив, що справа миру в тій частині світу представляє для ЗСА „важливий національний інтерес" і тому Америка не відіграє ролі тільки „незацікавленого посередника". Але мир між Ізраїлем і арабами можливий тільки тоді, коли на Женевській конференції будуть „відповідно заступлені інтереси палестинців". Вказуючи, що Ізраїль не погоджується, щоб представниками палестинських арабів у спільній арабській делегації були членами Палестинської Визвольної Організації (ПВО), а натомість арабські держави вважають ПВО єдиним легальним речником палестинців. Президент заявив, що ЗСА не підтримують жадного із згаданих становищ. Він однак, додав, що ПВО, хоча не репрезентує всіх палестинців, то говорить в імені „великої частини" тих людей. Ця заява Картера, між іншим, зразу викликала гостру реакцію з боку Ізраїля, який твердив, що слова Президента доказують, що його уряд переходить на „арабські позиції". Проте, в час пресконференції президент Картер підкреслив, що ЗСА не переговорюватимуть з Палестинською Визвольною Організацією, аж поки вона не погодиться на Резолюцію ч. 242, схвалену Об'єднаними Націями 1967-го року, тобто доки ПВО не визнає

(Закінчення на стор. 4-ій)

ЗАГЛУШУВАННЯ ЗАХІДНИХ РАДІОПЕРЕДАЧ КОМУНІСТИЧНИМ БЛЬОКОМ БУДЕ ТЕМОЮ РОЗМОВ В БЕОҐРАДІ

Вашінгтон. — Уряд президента Картера і дев'ять членів Европейського Економічного Ринку мають намір піднести на Београдській Конференції в жовтні ц.р. справу заглушування Совєтським Союзом та іншими комуністичними країнами західних радіопередач і домагатися припинення цієї нелегальної діяльности. Европейські дипломати заявили, що країни ЕЕР прийняли таке рішення на своїй конференції в Брюсселі на початку вересня, а становище ЗСА стало відоме після того, як заступник державного секретаря для европейських справ Джордж С. Вест написав офіційного листа до Джона А. Гроновського, який є головою Ради Міжнародних Радіопередач. Раніше, Гроновські у своєму звіті до Державного департаменту скаржився, що СССР посилив заглушування „Радіо Свобода", а Чехо-Словаччина, Болгарія і Польща заглушують передачі радіо „Вільна Европа" хоч у зменшеній силі. Технічно-інженерський персонал радіостанцій ствердив, що Москва заглушує також передачі з Пекіну, Албанії, Ізраїля і принагідно з Німеччини, зокрема радіостанцію „Дойче Велле". Заглушування відбувається при допомозі спеціальних трансмітерів, які викликають сильні звуки, гудіння, музику тощо. У своєму листі Гроновські відмічує, що президент Картер заявляв в березні ц.р., що його Адміністрація беззастережно піддержує передачу правдивих інформацій радіостанціями „Вільна Европа" і „Радіо Свобода". Він також нагадує, що угода, яка була підписана 35-ма країнами на Европейській Конференції для справ безпеки і співробітництва в Гельсінках передбачала радше змішнення, як обмеження чи заглушування міжнародних передач і тому проти цієї незаконної дії треба запротестувати. Джордж Вест заявив, що „ми намірємося робити натиск на країни Східньої Европи, щоб вони припинили заглушування". Вест покликався на Гельсінкську угоду у цій справі.

Чехо-Словацькі дисиденти посилюють активність

Відень, Австрія. — Ройтер, покликаючись на дисидентські матеріяли, інформує, що група чехо-словацьких дисидентів в Празі й інших більших місцевостях посилила свою працю, помимо терору політичної поліції, арештів і обшуків, які були переведені в домах численних осіб. Їрі Гаєк, який уважається лідером чехо-словацької групи і співавтором документу „Хартія 77", ще й досі перебуває під постійним арештом та наглядом агентів політичної поліції. У заяві, яка кружляє у формі летючки в Чехо-Словаччині, дисиденти стверджують, що їхнім завданням тепер є звернути увагу публічної опінії на численні випадки потоптання людських прав у їхній країні і підготовити громадськість до Европейської Конференції в Београді, яка напевно займатиметься розглядом питань порушення Гельсінкської угоди і прав людини. Чехо-словацькі дисиденти, чи як вони себе називають „рух Хартії 77", повідомили також закордонних кореспондентів, що з огляду на домашню ізоляцію Їрі Гаєка, було назначено його двох заступників, які тепер полагоджуватимуть усі справи, пов'язані з працею руху. Також віденське бюро руху розпочало інтенсивну працю підготови до Београдської конференції. У Відні перебуває багато членів руху насильно „видворених" комуністичним празьким урядом.

Палата Репрезентантів схвалила фонди на розбудову „невтронної бомби"

Вашінгтон. — У четвер, 29-го вересня, Палата Репрезентантів 297-ма голосами проти 109-ох схвалила законопроєкт, який признає фонди на розбудову „невтронної бомби". Сенат ще в липні проголосував фонди на розбудову цієї нуклеарної бомби, яка має за ціль радіоактивним промінням вбивати ворожих вояків на обширі приблизно одної квадратової милі, що, за твердженням Департаменту оборони, дуже зменшить можливості і загрозу смерти для цивільного населення. Ця бомба також не нищить будинків чи інших власности. Крім того, коли після вибуху звичайної атомової чи водневої бомби радіоактивне проміння зникає з даної місцевости щойно за кілька чи кільканадцять місяців, то радіяція з „невтронної бомби" зникає вже за кілька годин, значить, небезпека для цивільного населення багато менша, ніж від інших нуклеарних бомб.

Тепер мусять бути ще полагоджені розбіжності між законопроєктами Палати Репрезентантів і Сенату, а відтак справа піде до Білого Дому. Хоча президент Джіммі Картер закликав законодавців схвалити фонди на розбудову цієї бомби, то зазначив, що ще не вирішив чи цю бомбу таки будуть продукувати і де вона буде розміщена в різних військових інсталяціях ЗСА.

Москва часто атакує американський уряд за „невтронну бомбу", називаючи її „негуманною зброєю". Однак, американська розвідка твердить, що Совєтський Союз випробовував подібну бомбу ще в 1961-му році.

ОБ'ЄДНАНІ НАЦІЇ ЦІКАВЛЯТЬСЯ ПРИЧИНОЮ ГОЛОДІВКИ УКРАЇНОК; 4-го ЖОВТНЯ БУДЕ ДЕМОНСТРАЦІЯ

Ню Йорк. — В четвер, 29-го вересня, в передполудневих годинах, групу голодуючих українських жінок відвідав спеціальний асистент генерального секретаря Об'єднаних Націй В. Дрім і прийняв від них меморандум та петицію в обороні українських політв'язнів.

Як уже інформовано, група жінок в числі 20 осіб, проводить восьмиденну голодівку біля Об'єднаних Націй на знак солідарности з українськими політв'язнями в СССР та в обороні людських і національних прав України. Голодівка почалася в понеділок, 26-го вересня, і триватиме до вівтірка, 4-го жовтня. В цей день в Об'єднаних Націях промовлятиме президент Картер, а в Београді розпічнеться друга фаза конференції для перевірки виконування Гельсінкських угод їх сигнатарами. Виступ президента Картера запланований на год. 9:30 вранці. Комітет Об'єднаних Українсько-Американських Організацій метрополітального Ню Йорку (Відділ УККА) звернувся із закликом до місцевої української громади прибути численно на 8-му год. вранці у вівторок, 4-го жовтня, під американську амбасаду при 44-ій вул. і Першій евеню та висловити піддержку становища президента Картера в питанні людських прав.

Під час відвідин В. Дріма, голодуючі жінки коротко поінформували його про ціль голодівки, відмітивши, що вона проходить в рамках акції в обороні людських і національних прав України, початком якої була велика маніфестація в неділю, 18-го вересня. До групи голодуючих жінок в п'ятницю увечері мала долучитися молодь і студенти з Ню Йорку та околиць.

Заклик до участи в демонстрації

Ню Йорк. — Комітет Об'єднаних Українсько-Американських Організацій метрополітального Ню Йорку звернувся із закликом до української громади цієї метрополії та околиць взяти участь в спеціальній акції в обороні людських і національних прав України у зв'язку з приїздом президента Картера до Ню Йорку і його виступом перед Генеральною асамблеєю Об'єднаних Націй у вівторок вранці, 4-го жовтня.

Комітет заповів збірку перед американською амбасадою при 44-ій вулиці і Першій евеню в год. 8-ій вранці у вівторок, 4-го жовтня. Виступ президента Картера запланований на год. 9:30 вранці. Ціллю цієї акції є висловити піддержку президентові Картерові в його становищі в обороні людських прав та вимагати відстояння цих прав під час другої фази Београдської конференції, яка має початися цього ж дня в столиці Югославії.

Закликаючи українських громадян до найбільш численної участи в цій акції, Комітет пригадує, що вона є продовженням інтенсивних заходів привернути увагу світової публічної опінії до арештів, переслідувань і терору совєтських властей в Україні.

М. Руденко і О. Бердник: „Майбутнє стало страхітливим привидом органів безпеки"

Гельсінкі (УІС „Смолоскип"). — Сюди дістався відкритий Лист членів київської Української Громадської Групи Сприяння Виконанню Гельсінкських Угод до Міжнародного ПЕН-Клубу, який написали Микола Руденко і Олесь Бердник 5 січня 1977 року, рівно один місяць перед арештом М. Руденка і О. Тихого. Подаємо текст листа з незначним скороченням:

Міжнародному ПЕН—Клубу, Нью Йорк
Відкритий лист

Дорогі друзі Письменники! Не хотілося б турбувати Вас справами далеких колег, проте наші сьогоднішні клопоти можуть стати завтра Вашими клопотами, якщо світова літературна громадськість не проявить могутньої солідарности.

Ви вже, напевне, чули про довголітні репресії щодо відомих публіцистів та літераторів І. Світличного, В. Мороза, Є. Сверстюка, В. Стуса, В. Чорновола, С. Караванського та багатьох інших українців або представників інших соціалістичних республік.

Тепер у діяльності органів держ. безпеки настав новий якісний період: вони особливу увагу приділяють боротьбі супроти футурології, фантастики, проти творів, що формують свідомість грядущого, спонукують до еволюційних змін. Так, наприклад, всі книги Олеся Бердника (біля 30 назв) за спеціяльним „циркуляром" (цілком таємно) вилучено з усіх бібліотек і спалено (чим не гітлерівські шабаші в 33 році?). Його самого п'ять років тому виключено з Спілки Письменників і поставлено в жорстокі, жебрацькі умови існування.

Те ж саме вчинили з поетом і футурологом Миколою Руденком. Багато літ він тривожив керівні органи України і СССР, пропонуючи їм розглянути і прийняти до уваги ряд науково обґрунтованих футурологічних передбачень в сфері економіки, соціології тощо. Критика не забарилася (проте не літературна). Його виключено з Партії, з Спілки Письменників і піддано всебічному терору.

У обох нас проводилися неодноразово обшуки співробітниками КГБ (у О. Бердника тричі, у М. Руденка двічі). Майже весь літературний архів пограбовано: забрано десять за-

(Закінчення на ст. 4-ій)

Ще один росіянин одержав візу на виїзд до Ізраїля

Москва. — Ройтер інформує, що Віктор Урін, поет, який кілька років підряд здобував державні премії, прославляючи у віршах совєтський режим і його верховодів, а пізніше опинився в таборі дисидентів, одержав в четвер, 29-го вересня ц. р., виїздну візу до Ізраїля, хоча по національности він росіянин. 55-річний поет має за собою понад 15 збірок поезій, а також був творцем поетичного театру в 1960-их роках. Урін заявив закордонним кореспондентам, що він мусить покинути СССР до 5-го жовтня. Він висловив бажання поселитися у З'єднаних Стейтах Америки.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Знову пропаганда

Останній виступ совєтського міністра закордонних справ Андрея Громика перед Генеральною Асамблеєю Об'єднаних Націй мав на меті доказати, що Совєтський Союз — це миролюбна держава, яка також дуже цікавиться питанням пошанування людських прав не тільки в себе, але в цілому світі. Однак, тільки дуже наївні особи могли повірити словам цього речника Кремля, бо фактично ціла промова Громика була тільки ще одним прикладом брехливої пропаганди, яка постійно лине з Москви.

Громико, наприклад, заявив, що Совєтський Союз, бажаючи запевнити світовий мир, готовий на деякий період часу припинити підземельні випробування атомової зброї. Він, однак, не згадав, що цю пропозицію вже давно видвигнула Америка, яка теж пропонувала, щоб були припинені також всі підземельні атомові випробування для мирних цілей. Натомість Совєтський Союз бажає продовжувати підземельні вибухи для мирних цілей, хоча знавці вказують, що Заходові буде майже неможливо перевірити котрі з вибухів в СССР мають за завдання сприяти ширшому використуванні атомової енергії для мирних цілей, а котрі з них — це фактично випробування атомової зброї.

Отже, Москва, яка постійно розбудовує свою військову силу з метою здобуття гегемонії в світі, устами Громика знову старалася представити себе ,,миролюбною країною''. Той речник Кремля не обмежився до цієї пропаганди, але ще й пробував ,,доказати'', що це властиво Америка є головною загрозою для світового миру, бо, мовляв,, вона розбудовує ,,невтронну бомбу'' та ,,крилату ракету''. Очевидно, що Громико не згадував про те, що Совєтський Союз ще в 1961-му році випробував ,,невтронну бомбу'', порушуючи тогочасне домовлення зі ЗСА і Британією щодо припинення атомових вибухів в атмосфері Землі. Очевидно, не згадав він теж нічого про те, що ЗСА розбудовують ,,крилату ракету'' тому, щоб мати змогу протиставитися імперіялістичним плянам Совєтського Союзу, який безперебійно продукує все нові роди зброї.

Пропагандивним заходом треба вважати теж те, що Громико зразу після своєї промови в Об'єднаних Націях відлетів до Вашінгтону на зустріч з президентом Картером і державним секретарем Венсом, під час якої обговорювано справу нового договору щодо обмеження стратегічної атомової зброї. Зустріч, яка відбулася на жадання Громика, мала на меті показати світові, мовляв глядіть, який Совєтський Союз миролюбний!

Явною пропагандою була теж заява Громика в ОН, що Совєтський Союз стоїть на становищі пошанування людських прав і підставових людських свобід по цілому світі, зазначуючи, що ті права і свободи гарантовані міжнародними договорами. Адже ж Совєтський Союз — це найбільший порушник політичних, релігійних, національних і загальнолюдських прав, де оборонців тих прав запроторюють до в'язниць, концентраційних таборів і закладів для умовохворих! Вже у своїй промові в Об'єднаних Націях Громико вказав, в який спосіб Москва ,,шанує'' права людини, коли виступи президента Картера в обороні інакодумаючих у СССР він назвав ,,втручанням у внутрішні справи'', як теж ,,психологічною війною, яка, мовляв, тільки спричиниться до ,,затруєння міжнародної атмосфери та погіршення відносин між державами''.

Отже, з доручення Кремля, Андрей Громико зробив ще одну спробу обдурити світ, базікаючи про ,,миролюбність і свободолюбність'' Совєтського Союзу. Проте, з кожним днем в світі чимраз менше таких, які вірять комуно-московській пропаганді.

М.Мельник

ЧИ МОЖНА ЇХ ВИПРАВДАТИ?

,,Ось уже три місяці наш (совєтський—ММ) народ з небувалим піднесенням обговорює проєкт нової Конституції СРСР... Письменники вважають за велику честь виступати в пресі, по радіо й телебаченню про радянський спосіб життя...Ми повинні дати дітям цікаві художні розповіді про... високий обов'язок кожного примножувати трудові традиції радянського народу...Звідси випливають і нові, ще важливіші завдання для нас, літераторів, у справі військово - патріотичного виховання молоді...Роздумами про проєкт нової Конституції СРСР поділились в центральній та республіканській пресі Платон Воронько, Леонід Вишеславський, Олесь Гончар, Любомир Дмитерко, Павло Загребельний, Юрій Збанацький, Василь Козаченко, Юрій Мушкетик, Микола Нагнибіда, Борис Олійник, Натан Рибак, та багато інших товаришів... У виступах Юрія Збанацького, Бориса Олійника, Богдана Чалого, Вадима Собка, Петра Гуріненка, Володимира Коломійця, Володимира Яворівського, Маргарити Малиновської, Наталі Кащук прозвучало палке схвалення проєкту, вдячність рідній партії за турботу про радянську людину... Саме так пройшли збори у Львові, Одесі, Харкові, Донецьку, Сімферополі, Чернівцях, Вінниці, Ужгороді, Дніпропетровську та в інших організаціях СПУ, де виступила майже половина членів Спілки письменників...На сторінках ,,Правды'' опублікували свої статті Олесь Гончар, Павло Загребельний, Борис Олійник, Олександер Сизоненко. Перші художні твори, присвячені Основному Закону, видрукували поети Володимир Бровченко, Леонід Вишеславський, Дмитро Луценко, Юрій Петров та інші. Майже жаден номер ,,Літературної України'' не виходив без таких матеріялів. На її сторінках виступало близько п'ятдесяти письменників старшого і молодшого покоління... Водночас нам треба принциповіше, гостріше засуджувати в своїх творах тих, хто зловживає нашою демократією, нашим гуманізмом''.

Усе це цитати з київської ,,Літературної України''.

Я маю на думці тих українських діячів культури і науки, себто поетів, письменників, співаків, професорів, артистів, кінорежисерів та інших, які не мовчать, а беруть активну участь у творенні ,,совєтського народу''. Чи можна виправдати тих, про кого там мова? Чи можна їх активність в тому напрямі якимсь чином виправдати?

Деякі люди пробують це робити. Одні з них кажуть, що люди ці мусять це робити. Другі називають це ,,реальною політикою'', мовляв,співпрацюючи з російським окупантом, вони поволеньки добиваються для свого народу різних користей. Треті кажуть, що вони тільки для людського ока ,,засвічують чортові свічку''. В дійсності ж вони працюють для розвитку української культури і для добра свого народу. Отже, чи не було б екстремізмом їх за ті ,,чортові свічки'' і ,,реальні політики'' засуджувати? Я не думаю! Мені здається, що коли в Україні не створиться сильна публічна опінія, яка гостро засудить тих діячів культури і науки, які є виразними коляборантами з російським окупантом, тоді український народ буде далі тратити ґрунт під ногами. Боюсь, що поступ денаціоналізації може навіть приспішитись.

Це не є безпідставні побоювання. Вони підтримані статистикою населення і міграцій, статистикою мішаних подруж, гострим спадом кількости українських шкіл, української мови навчання, українських книжок, журналів та подібним. Вони є підтверджені теж браком сильної і широкої реакції на політичні потягнення росіян в Україні. Факт, що уряд імперії усунув Шелеста і наставив Щербицького, що він впровадив в нову конституцію поняття ,,совєтського народу'' і принцип суцільної економіки цілої країни, та що він посилює акцію ув'язнення українців на довгі роки не за підкладання бомб, а за звичайні протести проти русифікації, вказує виразно на те, що уряд цей з можливістю якогось сильнішого народного опору не рахується.

Я звертаю увагу на діячів культури і науки тому, бо є основна різниця між ними і політичною верхівкою країни. Засуджувати людей, що їх росіяни наставили на політичних керівників України, зайво.

(Я тут виразно розрізняю між політичними керівниками і звичайними аполітичними урядовцями адміністрації). Коли глянемо на інші країни, чи повернемо до давніших часів, тоді завважимо, що кожний окупант міг без більшого труду знайти помічників з-поміж членів поневолених націй, які з ентузіязмом, не раз в найбільш жорстокий спосіб, знущались над своїми земляками. Та це, перший випадок в модерній історії, де окупант зумів знайти стільки діячів культури і науки, які так активно працюють над денаціоналізацією нації, з якої вони вийшли. Наслідки їхньої активности у творенні ,,совєтського народу'' ба-

(Закінчення на ст. 3-ій)

Софія Наумович

,,СССР ВАЛИТЬСЯ''

(2)

,,Литовський моряк Сімас Кудірка сказав 1971 р.: ,,Хочу, щоб мене завернули на мій корабель, щоб не потерпіла моя родина... Хочу, щоб світ знав, що Литва існує попри московський гніт й одного дня вона відзискає незалежність...Наступного року студент Ромас Калянта підпалився у Кавнасі, протестуючи проти долі своєї батьківщини, яку зготували їй москалі. Більше 20-ти молодих литовців пішли в його сліди, хоч про їхні жести Захід не довідався... 5.11.1971 якийсь чоловік кинув бомбу на кремлівські ворота. Вона викликала сильну експльозію... Летючки з закликом ,,Готуйтеся до боротьби!'' появилися в листових скриньках Москви і Ленінграду, в червні й липні 1972 р.''

,,У Києві й Львові переслідували інтелектуалістів десятками, обшукали теж Віктора Некрасова, який, діставши Сталінську нагороду, приєднався до ,,ліберального'' табору...У тому ж часі П. Якір і В. Красін заламалися на допитах КГБ. Перед судом у серпні 1973 вони покаялися й обвинуватили НТС — Народний Трудовий Союз, заснований 1930 р. московськими еміґрантами з осідком у Франкфурті над Майном у Німеччині) — у субвеpенціях з американського фонду для спротиву в СССР...НТС, який має емблему з тризубом св. Володимира (сік!)...хоче зберегти деякі ,,здобутки большевицької революції''.

Отак усюди вибухають зудари. Співають патріотичні славні, висміюють апаратчиків, говорять про опір московським наїзникам. На весну 1973 р. цілі групи атакують домівки компартії, роззброюють сторожу, підміновують мости, хоч їх бережуть прикордонники ніч і день... У Таліні маніфестанти носять естонські протимосковські панкарти, такі ж маніфестації відбуваються в Кавнасі й в Одесі...Репресії посилюються. З армії викидають і арештують жидів-старшин, в урядах не підвищують ступнів жидам, забороняють сходини жидівських учених.

На чолі протестуючих ген. Григоренко, славний, кількакратний ,,герой СССР'', їде в Узбекістан, щоб боронити татар...інша постать, математик Плющ, вигнаний на Захід, філософ Рой Медведев, що був інтернований, звільнений, знову інтернований і знову звільнений, продовжує вірити в ,,ленінізм''...

,,1955 р. Сахаров їде до ЗСА, де зустрічається з Айнштайном, якому обіцює боротися в СССР з...,,бюрократією''. Народжується нове т-во, що хоче ідилічно поєднати соціяльні ,,здобутки'' Жовтневої революції з особистою свободою суспільств західнього типу... ,,Що станеться з нашою країною - бідкається Сахаров, — спізнення у відношенні до капіталістичних країн і переміна СССР у провінційну державу другого сорту''. ...У своєму ,,Маніфесті реформи'' Сахаров вимагає ,,зникненя з пашпортів позначки національности''... ,,Маніфест демократичного руху Росії, України і Балтики'' (тут свідомо відмічено розрізнення різних держав, вимішаних внутрі СССР) авторства вчителя Зоріна й інженера Алєксєєва з Ленінграду символізують їхню ,,західність''... Ці ,,біснуваті'' демократи, дорогі Достоєвському, починають появлятися на передмістях Москви, у старих будинках Ленінграду й у фльоті ген. Ґорчкова...У листопаді 1975 вибухає бунт на ,,Сторожевому'' — перший від Кронштаду 1921...де більшість старшин естонці з Таліну. У боротьбі 50 трупів, а дальших 20 на суді, інші ж заслані в суворі військові табори...Це так на пострах, щоб інші кораблі не йшли за прикладом... в яких згуртувалися балтийські націоналісти...Рік пізніше збунтувався екіпаж підводного судна з атомними реакторами і хотів плисти у Швецію. Адмірал Косов, на наказ Брежнєва, волів знищити, експлозією на віддаль, — чим дозволити їм причалити до Стокгольму, або на острів Ґотлянд''.

,,Чого не могли досягнути моряки, це доконав 1976 р. Віктор Іванович Біленко, що на ,,Мігу 25'' прилетів до Японії і зразу просив азилю в ЗСА. Йому дали, не зважаючи на спротив Москви, а він у дарунку дав Пентаґонові московський літак...Але інший летун, Валентин Зосімов, зазнав гіршої долі, бо на старому ,,Антонові 2'' залетів до Ірану. Шах не хотів попсувати своїх взаємин з Брежнєвим. Що йому до долі молодого революціонера в уніформі? Зосімова розстріляли''.

,,На іншому кінці СССР, у Грузії, починається серія атентатів у столиці Тбілісі, зокрема ж підпали будинку уряду, головної торговиці та багатьох адміністративних будинків — дивним збігом обставин, з допомогою таких зарядів як при підпалі готелю ,,Росія'' в Москві. Про це говорили західні туристи, що були в Тбілісі під час підпалів, виконаних грузинськими націоналістами. Та скільки ж подібних дій, організованих оборонцями свободи, відбуваються без присутности туристів?...''

,,Проте, відомо, що атентати проти партійців мали місце останніми місяцями у Чернігові, у Челябінську, Уралі, у Фрунзе в Кіргізії, у Кровакані у Вірменії. Націоналісти рухаються!...І не йдеться тут про окремі дії, але організовані, часто пляновані. Широкий рух прокочується по всьому Совєтському Союзові, тим більше, що його підсилює теж рух московських традиціоналістів...Вони хотять повернутися до панславізму, православ'я, спільноти ,,руской культури'', відкинення, чужої москалям, демократії''... Їхня мета — після упадку комунізму, — зміцнення Росії. Вони рекрутуються з високих старшин, старших кадрів комсомолу, а заразив їх цим страшним вірусом Солженіцин своїми книжками, зокрема ж ,,Серпень 1914''...

Але перед ,,Росією'' був теж вибух у московському метро. Бомба вбила сім та поранила тридцять осіб... На Петропавлівській фортеці появилися написи в один метр висоти: ,,Ви придушуєте свободу''. Та за кожним разом, коли екіпа робітників з великим трудом замалювала ці написи, вони знову виринають...

,,Кілька років тому революціонери скористалися з вистави у ,,Большому'', щоб розкинути по залі сотні летючок, з протестом проти переслідування українських націоналістів. Зразу КГБ замкнуло театр й наказало вийти всім глядачам. Усіх обшукували. Проте, це не перешкодило, що сім місяців пізніше знайшли ці ж самі летючки в Узбекістані!''...

,,Ці вістки переконали на Заході різні середовища, зокрема ліві, що в СССР не існують ні елементарна свобода, ні основні права...'' Що ж до жидів, то для них вступ ,,у найкращі університети, зокрема в Москві, заборонений...Совєтська держава об'явила війну жидівській спільноті. Як пояснює Анатоль Абраґам: ,,Більшість совєтських жидів хотіли бути москалями й втонути в місцевій культурі. Ще й сьогодні жиди говорять московською мовою, натомість не знають ні їдіш, ні гебрейської мови. Але саме вони стали жертвами відкинення, їм на пашпорті прибивали печатку, щоб їх легко розпізнати й відкинути.''

,,Це дошкулювання прибирає часто грізні форми. Від 1974 до 76 убито 6 жидів у Мінську, а поліція не знайшла винуватих...Іншим переривають телефон, а коли хотять телефонувати з пошти закордон — їх побивають й ув'язнюють.

...18.10.1973 Олександер Фельдман зударився з жінкою, що несла тістечко. Два чоловіки в цивілю накинулися на нього, побили, й ув'язнили за ,,хуліганство''. У таборах і в'язницях жидів піддають щоденним зачіпкам. Фізик Лев Корнбліт свідчить: ,,Мене вкинули в табір з німецькими коляборантами, які вчинили злочини над жидами, в тому й над моєю власною родиною. А управа табору

(Закінчення на ст. 3-ій)

З НАШИХ БУДНІВ

ПУСКАЄМО В РУХ КАРУЗЕЛЮ!

Нюйоркська Метрополія, піднесена на дусі величною всенародною маніфестацією в обороні людських прав в Україні, а також деякими виборчими успіхами, розгортає тепер крила до нового імпрезового сезону, — дай, Боже, щасливо його подолати! Під кінець вересня, як знаємо, започатковує п'ятницеву діяльність, переживши успішно мешканеву кризу, наш Літературно-Мистецький Клюб, заслужений ветеран на культурній ниві, якому треба побажати не початку нового сезону застрику свіжої, молодої крови, ну ...і трохи долярів.

Але справжня культурна ,,бомба'' вибухне в Ню Йорку щойно в суботу, 9-го жовтня, коли до нас завітають з Торонта два знамениті мистецькі ансамблі — ,,Боян'' і ,,Калина'', разом 150 співаків і танцюристів, з одним-єдиним концертом, що відбудеться в залі Фешен Інституті. Пані Гелен Сміндак пише в ,,Українському Тижневику'', цитуючи европейських рецензентів, що танцюристи ,,Калини'' дорівнюють своєю віртуозністю танцюристам Мойсеєва і покійного Павла Вірського! В чому ми не хочемо сумніватись, а то інакше наш Юрок — п. Михайло Івасівка, не спроваджував би вищезгаданих торонтців до Ню Йорку.

Порядком культурної виміни, під кінець жовтня цього року вибирається в турне нюйоркська Студія Мистецького Слова Лідії Крушельницької, з комедією Скріба ,,Склянка Води''. Цю комедію вже бачили і нею захоплювались Ню Йорк, Філядельфія, Торонто, Рочестер, а тепер матимуть щасливу нагоду бачити її та подивляти Вашінґтон та Ірвінґтон. Це правда, що декому з членів спортового товариства ,,Чорноморська Січ'' в Ірвінґтоні не дуже сподобалась друга частина заголовку комедії... Вони воліли б, розуміється, замість води, якийсь інший, змістовніший напиток... Але на виставу всі прийдуть, бо чого не робиться для рідного, театрального мистецтва!

А щоб сусіди з Пеннсильванії не кривдували собі, що ми тут розписуємось про самий лише Ню Йорк, в цьому місці заздалегідь сиґналізуємо вістку, що на початку листопада вибирається з Філядельфії на гастролі до Канади популярне Сумівське тріо ,,Соловейки'' під мистецьким керівництвом проф. Зої Маркович, Кажуть, що їхнім солов'їним майстром церемонії мав би бути один гуморист з Ню Йорку, в що важко повірити, бо навіщо їм, філядельфійцям, імпортувати гумористів з іншого стейту, як вони мають в Місті Братньої Любови своїх власних карузельників з ,,Веселого Львова''?... **ІКЕР**

Юл. Мовчан

СКАНДИНАВСЬКІ ВРАЖІННЯ

Фінляндія — ,,орішок'', на якому Москва поламала зуби

II

Відійшовши трохи далі від пристані в північному напрямку, приходимо на знамениту еспланаду — місце чи майдан для прогулянок. Фонтани високо викидають блискучу в проміннях соняшного світла воду, а квіти, чудові квіти всіх кольорів та запахів, наповнюють очаровуючим ароматом цей чудовий закуток міста. Нам сказали, що колись, в ,,давні часи'' російської окупації, вхід до цієї еспланади був дозволений лише для ,,сметанки'' тодішнього суспільства — переважно для російської офіцерні, яка повзувавши свої високі виглянсовані чоботи та одягнувши уніформи з позолоченими пагонами та петлицями, вечірніми годинами любила тут ,,прахажіваца'' зі своїми ,,дамами'' та ,,барішнями''. Вхід для ,,звичайної'', ,,сірої'' людини сюди був заборонений.

Тут, у цьому парку, бачимо величаву статую національного поета Фінляндії, Йогана Рунеберґа, яку виліпив його син Вальтер. Рунеберґ, хоч і знав шведську мову краще від фінської, але є автором фінляндського національного гимну ,,Наша Країна''. Якщо йдеться про мовне питання в Фінляндії, то варто зазначити, що шведська мова тут і досі не є чужою мовою. Довгі століття шведської окупації спричинилися до того, що подібно як тепер ми бачимо в Україні з українською мовою, фінська мова почала була завмирати: нею користувалися переважно селяни та інші ,,відсталі'' чи провінційні групи населення, бо лише шведську мову, можна було вживати в суді чи в школах. І тільки здобуття фінляндської незалежности врятувало фінську мову від її остаточного загину, хоч ще й тепер всі вулиці Гельсінок подано в двох мовах, фінській та шведській.

Так само щодо назв товарів у крамницях та інших публічних написів. Чи існує в теперішніх фінляндців якась, якщо вже не ненависть, то в кожному випадку ,,нелюбов'', до своїх колишніх окупантів — шведів, тяжко сказати. Правдоподібно, ні, живуть і співпрацюють вони мирно і дружньо.

Гарна й багата Академічна Книгарня в Гельсінках. Побудована за проєктом відомого архітекта Альвара Альто, вона вважається однією з найбільших в Европі. Нам сказали, що будівництво багатьох публічних будинків для міста коштує порівняно не багато тому, бо в значній мірі вони будуються безплатно руками...алькоголіків. Чому? А тому, що згідно з певною ухвалою чи постановою, кожна особа, яку виявляється в публічному місці в п'яному стані, зокрема тоді, коли вона керує автом, має попрацювати на муніципальних будовах протягом не менше 3-ох місяців. (Як нам сказали, гельсінкський аеродром був побудований переважно руками алькоголіків).

При вході до стадіону натрапляємо на величезну, темно-бронзову фігуру відомого бігуна Паво Нурмі, який свого часу здобув аж 37 олімпійських рекордів. Фінляндія вже здавна славиться своїми спортовцями, зокрема бігунами. Одним з найславніших з них був також Ганес Колемайнен, який 1920 р., на 38-му році свого життя, перегнав на 13 секунд свого опонента на олімпійських змаганнях в Антверпі і тим самим здобув світовий рекорд у маратонському бігову. ,,Ввесь світ почав тоді про нього писати, сказала наша ,,інтуристська'' провідниця Марина. ,,Для нашої тоді ще дуже молодої і майже невідомої в світі країни, той спортсмен зробив більшу пропаґанду ніж до того часу зробили всі наші дипломати''.

Майже через цілу столицю Фінляндії проходить її головна маґістраля чи вулиця Маннергайма, національного героя і ,,Джорджа Вашінгтона Фінляндії'', як залюбки дехто тут його називає. При цій вулиці недалеко готелю ,,Гесперія'', де ми зупинилися, стоїть також його пам'ятник — він їде на коні.

Народжений 1867 року в шведсько-фінській аристократичній родині, барон Густав Маннергайм вибрав своєю кар'єрою військову справу. Але на 15-му році, відбуваючи військовий вишкіл в м. Гаміна, його звільнено зі школи за невиконання якогось наказу. Не ,,падаючи духом'', молодий Ґустав їде до тодішньої столиці російської імперії Петербургу і поступає там до Миколаївської Кавалерійської Школи. 1889 р. він з найвищими відзначеннями закінчує ту школу і на цій підставі стає членом приватного полку (реґіменту) цариці. Потім, як молодого офіцера, його послано до Манджурії та Кореї на фронт війни проти Японії.

Як тільки рознеслася вістка про повалення царату, Маннергайм негайно повертається на свою батьківщину з метою організації національної фінляндської армії. Ставши на 50-му році життя головнокомандуючим і виборовши національно-державну незалежність для своєї батьківщини (подібно до Йосипа Пілсудського в Польщі), він уже в той час заслужено здобув ім'я і славу національного героя.

Але на цьому не був кінець його славної кар'єри. Користуючись з того, що західні держави та Японія втягли себе в непотрібну війну, червоний цар Сталін та його кліка восени 1939 р. в ультимативний спосіб зажадали від Фінляндії віддати тій кліці Карелію та важливий військовий порт у східній частині Фінської затоки. Подумати тільки: імперія, яка територіяльно більша за Фінляндію в яких 75 разів, захотіла ще далі побільшити свою безмежну імперію за рахунок відрізання частини території маленької і на природні багатства бідної країни. На подібного роду захланність та нахабство можуть бути здібні хіба тільки московські сатрапи і людоненависники.

Очевидно, фінляндський народ не міг погодитися з брутальним вимогам сталінських злодіїв. Розпочалася війна, велика й жорстока війна між Давидом і Ґоліятом, війна, яка ввійшла в історію Фінляндії, як зимова Війна. 40 озброєних до зубів совєтських дивізій, підкріплених 3.000-ма танками та авіяцією, вирушили проти 9-ти фінляндських дивізій, які не мали ні танків, ні боєвої авіяції. Але, натомість, вони мали ,,сісу'' оту впертість, витривалість і завзяття, про що ми вже згадували на початку. На пост головнокомандуючого знову покликано — на цей раз вже на 72-ох річного — національного героя і маршала Ґустава Маннергайма.

105 днів тривала Зимова Війна...І хоч формально Москва перемогла в тій війні, бо її знову вдалося загарбати частину території Фінляндії, проте цілий світ знав, що та її перемога була Пірровою перемогою. Бо людські та матеріяльні втрати, яких зазнав СССР в тій війні, були настільки великими, що міт про ,,могутність'' совєтської армії після того назавжди розвіявся.

Автор цих рядків добре пригадує, як незабаром після закінчення совєтсько-фінляндської війни до Харкова був приїхав один з сталінських ,,героїв'' на прізвище Водоп'янов. Бувши пілотом, на одних студентських зборах (я був тоді студентом Медичного Інституту) той грубелезний москалище не міг нахвалитися, як то він над селами й хуторами Фінляндії ,,сбрасивал'' смертоносні запальні та розривні бомби і як після розриву тих бомб на землі починало все горіти...На подібного роду брутальність і цинізм здібні хіба тільки московські окупанти.

Подібно до американського Джорджа Вашінгтона, після війни маршала Маннергайма було обрано президентом держави. Це була одна з нагород, якими обділив фінляндський народ свого національного героя за його великі заслуги для Фінляндії (помер він 1957 р.)

І коли ми одного разу запитали інтеліґентного фінляндця, яка причина того, що Фінляндія, не зважаючи на те, що була переможеною і тому Москва змогла б її продиктувати все, що хотіла, і досі залишилася вільною і незалежною, ми від нього дістали таку відповідь: ,,Це тому, бо Росія вже не раз могла переконатися, що Фінляндія за твердий ,,орішок'', аби його так легко можна розкусити. І тому, переконавшись, що з нас вона ніколи не зробить ,,совєтських людей'', вона вимушена залишити нас у спокою.

Аби не дати Росії жадних підстав втручатися до наших справ, ми ще 1952 р. виплатили їй 300 мільйонів дол., як воєнних репарацій, які вона нам продиктувала. Не легко це було для нас зробити, але ми зробили.''

При цьому варто зазначити, що Фінляндія ніколи й ні до кого не зверталася з проханням різного роду позичок чи ,,допомоги'', аби нікому й ні в чому не бути зобов'язаною. (Кінець)

ПОДЯКА

Почуваюсь до милого обов'язку, зложити щиру подяку родині: Роман і Нуся Бойцун з Торонта, Василь і Олена Папіж з Детройту, як також Вельми Шановним Панству, Подругам і Друзям, які в часі моєї недуги відвідували мене в шпиталі і вдома та кількакратно телефонували.

Рівночасно дякуємо за карточки з побажанням скорого видужання та Служби Божі і молитви в намірені мого здоров'я.

Моя щира подяка родинам: М. і С. Рудик, В. і І. Рудик, д-рові В. і М. Нестерчук, М. і О. Зацухний, І. Вітюк, П. і А. Бурик, Я. і М. Воловодюк, Т. Бойко, М. Хоманчук, С. і Ір. Костів, І. Парахоняк, М. Скіра, М. Симчич, другові А. Соколик, гол. Управи ООЧСУ А. Мулик, О. Коваль, М. Чолій, М. Ґречин, д-рові О. Соколишин, М. Фурда, Б. Бідяк, Н. Секрета, Ю. Василенюк, П. Косанівський, інж. П. Саляк, С. Бруханська, Н. і К. Пиль, М. Драбик, А. С. Ясний, д-рові В. Савчак, О. Томашівська.

Нехай Господь винагородить Вас довгим і кріпким здоров'ям.

Василь Наум

Українська Католицька Парафія св. Володимира й Ольги в Чікаґо

обходитиме

15-16 жовтня ц. р. (субота і неділя)

СВЯТОПОКРОВСЬКИЙ ПРАЗНИК

ІЗ ТАКИМИ ВРОЧИСТОСТЯМИ Й ІМПРЕЗАМИ:

15-го жовтня
Год. 6:00 веч. — ВСЕНОЧНЕ
Год. 7:30 веч. — **СВЯТОЧНИЙ БЕНКЕТ-ГОСТИНА**

16 жовтня
Год. 10:30 ранку — ВРОЧИСТА СВЯТА ЛІТУРГІЯ
Год. 4:00 по полудні —

КОНЦЕРТ ПАРАФІЯЛЬНИХ АНСАМБЛІВ

на пошану

Блаженнішого Патріярха ЙОСИФА

з нагоди 60-ліття священнослужіння

в авдиторії Школи Роберто Клементе
вул. Вестерн і Дивіжен

Вступ на бенкет: 25 дол. від пари, 15 дол. від самітніх, 10.00 дол. від емеритів і студентів та дітей.
Вступ на концерт: 5, 3, 2 дол.

До участи запрошують Українців Чікаґо й околиці —

ОТЦІ ДУШПАСТИРІ Й ПАРАФІЯЛЬНА РАДА

ЗВЕРНЕННЯ

Товариства Свята Софія до мирян Помісної Української Католицької Церкви з нагоди 60-ліття священослужіння

БЛАЖЕННІШОГО ПАТРІЯРХА ЙОСИФА І.

Дорогі Миряни!

У цьому Ювілейному Році 60-ліття священослужіння Першого Патріярха Помісної Української Католицької Церкви.

ЇХ БЛАЖЕНСТВА ЙОСИФА

хоч розкинені долею по всьому світі, та діти одного народу й одної Церкви, зложім Нашому Духовному Батькові глибокий поклін і подяку за всі ЙОГО старання і труди, за терпіння і жертви, що їх ВІН поніс за нас і для нас.

Об'єднані на Ювілейних Святкуваннях в Римі, своєю присутністю засвідчім „містові й світові", що ми стоїмо з Нашим ПАТРІЯРХОМ в рядах борців за права Нашої Церкви.

А ті, що з різних континентів, в молитвах і думках, об'єднаються у цей ВЕЛИКИЙ ДЕНЬ зі святочною громадою в Римі, зможуть засвідчити свою відданість НАЙДОСТОЙНІШОМУ ЮВІЛЯТОВІ — складаючи свої пожертви на ПАТРІЯРШИЙ ФОНД.

Нехай наші щедрі датки будуть символом нашої синівської любови до НЬОГО та тривкою підвалиною дії створених Ним інституцій і в цей спосіб запевнять тяглість і ріст Патріярхії УКЦеркви.

Датки на Патріярший Фонд висилати на:
St. Sophia Religious Association of Ukrainian Catholics, Inc.
7911 Whitewood Road, Philadelphia, Pa. 19117

Чеки виписувати на:
St. Sophia Religious Ass. — Patriarchal Fund

За Т-во Св. Софія і Комісію Патріяршого Фонду

Д-р Мирослав Навроцький **Д-р Роман Осінчук**
Д-р Леонід Рудницький

ПОСТІЙНИЙ ПАТРІЯРШИЙ ФОНД

Товариство Св. Софія подає черговий список жертводавців на Патріярший Фонд.

VI список

По 1,000.00 долярів: Товариство за Патріярхальний Устрій — Льос Анджелес, Товариство за Патріярхальний Устрій — Північна Каліфорнія, Петро і Анастазія Ікаловичі, Марія Гарбуз, Андрій Яріш, Петро і Володимира Войтовичі.

По 500.00 дол.: Д-р Юрій, Малецький, Товариство за Патріярхальний Устрій — Балтімор, Микола Яремко.

По 300.00 дол.: Ярослава Совган, Ольга Дядинюк.

По 200.00 дол.: Роман Левицький.

По 100.00 дол.: д-р Олег Снилик, д-р Василь і Дора Федорціви, Микола і Евгенія Кохани, Петро Яріш, Андрій Яріш, Йосиф Ярема, Осип і Марія Бережницькі, Осипа Мінчак, Василь Сташо, Петро Королишин, о. Петро Гардибала, Іван і Михайлина Ісківи, д-р Омелян Дерій, д-р Андрій Лемішка, Теофіль і Марія Поповичі, Н. С. Костик, І. С. Гарасовський.

Датки сумами понижче сто долярів із Бостону, Філядельфії, Кергонксону, Балтімору, Пассейку, Трой, Джерзі Сити, Коговзу та в пам'ять бл. п. С. Яріша і бл. п. І. Кобзяра — 4,773.50 долярів.

Загальна сума до 22 вересня 1977 р. — 61,250.93 доляри.

64-ий Відділ СУА в Ню Йорку

влаштовує

від 23-30 жовтня 1977 року

в домі СУА-УККА, 203 Друга Авеню, Ню Йорк

10-ту ВИСТАВКУ ТВОРЧОСТИ МОЛОДІ

- **Експонати приймається в тому ж домі 8-го жовтня, від 12-ої до 5-ої години по пол.**
- **До участи запрошується дітей від 5-го до 14-го року життя.**
- **Окремих запрошень до участи не висилається.**

Управа 64-го Відділу СУА

ЧИ МОЖНА ЇХ ВИПРАВДАТИ?

(Закінчення зі ст. 2-ої)

гато більш небезпечні для намагань української інтелігенції, щоб втримати свою історичну пам'ять і свою культуру, чим акції чисто політичних колябораитів.

Українська провідна верства повинна б виразно усвідомити, що люди ті роблять речі, які нічого спільного з комунізмом не мають. Вони без перестанку деклямують, що вони це все роблять в ім'я людей, але це цілком не відповідає правді. Ніяка інша комуністична партія поза кордонами імперії не робить супроти своєї національної культури і свого минулого того, що роблять ті люди.

Пригадаймо ще кілька яскравих і основних становищ тих людей супроти окупанта та його національної політики. Люди ті закликають український народ, а зокрема українську молодь, до готовости віддати своє життя в обороні імперії їхнього ворога. Вони дають себе вибирати на видні пости в різних інституціях і організаціях окупанта, щоб ворог міг показати на них пальцем і сказати українському народові: „От подивіться, хто з нами!" Вони роблять публічні заяви, що мішані подружжя це найкращий вислів комуністичного інтернаціоналізму. Вони називають колонізацію України росіянами „братньою допомогою" українцям. Виселювання українців поза українські етнічні землі, це, на їхню думку, „братня допомога" українців іншим національностям. Заклики до плекання української культури і мови - це фашизм, що заслуговує на довгоречинцеву тюрму. Ліквідація обов'язкового навчання української мови Хрущовим в економічній і політичній системі, яка фаворизує росіян і ренегатів та карає „націоналів", це „вислів демократії", що його український народ „щиро вітає". Берестейський договір, це „вічна злува" України з Росією. Ліквідація Української Католицької Церкви, це „добровільна акція" українських священиків. Шевченко і Франко і Леся Українка це поети що закликали до „вічної злуки" з росіянами у „сім'ї вольній, новій". Петлюрівці, бандерівці, упівці і оунівці, це не тільки „зрадники" України, але й „бандити" та „сокирники". До того всього вони заявляють, що українська культура і наука тепер в найбільшому розквіті, а нова конституція це „сонячний документ". Яка від росіян незалежна комуністична партія могла б зайняти того роду становище супроти культури, політики і минулого свого народу? Яка того роду партія могла б у такий гидкий спосіб оплюгавлювати людей покрою Мазепи, Петлюри, Шептицького, чи провідників та бійців найновіших визвольних змагань?

Чи в заміну за те все вони щось корисного для свого народу здобули? Деякі люди вказують на те, що там все таки передрукували твори Шевченка і час до часу надрукували політично невтральну повість чи збірку віршів. Та як можна порівняти тих кілька дрібних речей з тим, що діється в шкільництві України, в засобах інформації, у війську імперії та в адміністрації й економіці, де виразна українськість є рівнозначна із засудом на професію замітача фабричних долівок? Тих кількох публікацій (порівняйте їх з публікаціями в Польщі) сповняють функцію не серйозного вкладу в українську науку і культуру, а є звичайним засобом для замилювання очей. Правдивим покажчиком поступу у розвитку української культури є не тих кілька публікацій із накладом одної-двох тисяч, а арешти українських студентів, які на університеті імені свого найбільшого поета в столиці своєї рідної землі мусять робити маніфестації, щоб домогтись викладів українською мовою. І тоді їх за те арештують та на довгі роки запроторюють до тюрми.

І тому український загал не повинен примикати очі на дії тих людей, а чимскоріше їхні поступки засудити. Їхня діяльність не є диктована ані насиллям, ані ідеєю, ані „реальною політикою". Вони це все роблять за гроші, посади і привілеї. Їхні платні є найвищі. Вони мають гарно влаштовані хати, вілли і дорогі авта. Вони мають запевнені вакації у найкращих вакаційних оселях. Вони мають доступ до склепів, де можуть купувати імпортовані товари, або товари, яких звичайний громадянин дістати не може. Вони мають доступ до готелів і ексклюзивних ресторанів. Вони мають доступ до закордонних фільмів, заборонених книжок, журналів і часописів. Вони можуть їздити за кордон і купувати там що хочуть. Це правда, що в тому самому часі багато з тих людей є талановиті та часом щось гарного напишуть чи щось українського заспівають. Та якби ми сьогодні дивились на Шевченка, коли б він, попри свої чудові політично невтральні вірші й поеми, замість

Поховайте і вставайте,
Кайдани порвіте

писав

Єсть різні на світі і
теплі слова
із них найтепліше
це слово Москва.

„СССР ВАЛИТЬСЯ"

(Закінчення зі ст. 2-ої)

їх фаворизує, дає легшу працю і різні привілеї... Явора...ув'язнили перед самим виїздом до Ізраїля за те, що він „мочився на вулиці", й засудили на рік в'язниці..."

„Декілька місяців тому в Парижі вбито сина адвоката з Букарешту...Досліджено, що він був у зв'язку з утечами жидів через залізну завісу. Рискуючи, він підкупив урядовців комуністів з фондів міжнародної жидівської організації у женевському банку..."

„Жидівські інтелектуали, викинені з посад, зорганізували наукові семінари 1972 р. у мешканні проф. Воронеля. Присутні були теж не-жиди: Сахаров, Орлов, Плющ..."

„У Парижі, в бюлетені Жидівської бібліотеки, появився лист Сулі Равина Окуня, де він подає прізвища чоловіків і жінок, які його ображували, висміювали і принижували в ательє радіо-електричному у Мінську".

„Щоб то сказали американські робітники, коли б знали, що політв'язні у Володимирі працюють на машинах Сінсінаті Майнінґ Машін Компані, й англійські, що коробки від годинників, які вони купують у Свердловській фабриці, виробляють політв'язні?"

„І можна закінчити словами, що їх кинув Фелікс Кандель Камов: „Ви можете сміятися, на нас уїдати, чи нас проклинати, а все ж таки ми, відкрили правду про вас!"

А редакція, пером Мішеля Ґардера, заключає: „Революція в деяких республіках; брутальна реакція народних демократій, можуть пошкодити „палатній революції" в Росії.

Зустріч лікарів УЛТПА, Відділу Ню Інґленд

Стараннями Українського Лікарського Товариства Північної Америки, Відділу на Ню Інґленд, 11-го вересня ц. р., о год. 1-ій по полудні, в літньому помешканні голови Відділу д-ра Михайла Яцуха, відбулася товариська зустріч членів Відділу з родинами. Про медицину в Москві й в Україні доповідав на тій зустрічі д-р Василь Вавро, професор Хірургічного Відділу при Коннектикат університеті, автор 12-ох наукових праць про різні роди рака, головний хірург у кількох шпиталях в Гартфорді, науковий представник Американської Медичної Організації, майже, на всіх наукових з'їздах цілого світу включно з Москвою, де перебував три тижні.

На товариську зустріч прибуло досить велике число членів нашого Відділу зі стейтів: Роуд Аленд, Мейн Массачуссетс і Коннектикат. Розпочинаючи офіціяльно зустріч, голова Відділу д-р Михайло Яцух, вітаючи присутніх, попросив на координатора сходин д-ра Ярослава Коропя який, перебираючи провід цих сходин, пригадав про нашого дорогого колегу, що його наш відділ поховав кілька днів тому, всіми улюбленого д-ра Петра Худолія, пам'ять якого вшановано хвилиною мовчанки.

По дуже цікавій доповіді д-ра Вавра, розвинулася жива дискусія і запити, що на них доповідач давав вичерпні відповіді. Д-р Ярослав Коропей подякував д-рові Ваврові за його цінну доповідь, і офіціяльну частину зустрічі закінчено.

Відтак, приступлено до другої частини товариської зустрічі — гостини, що їй сприяла природа, погода і положення над чудовим озером. Присутні провели чудово день до пізнього вечора, за що належиться велика подяка д-рові Михайлові Яцухові та його дружині.

Д-р Іван Ділюк

Український Літературно Мистецький Клюб
136 2nd Avenue

ЛМКЛЮБ РОЗПОЧИНАЄ СЕЗОН

Ню Йорк. — Літературно-Мистецький Клюб у п'ятницю, 30-го вересня ц.р. о год. 7-ій вечора, у приміщенні цього Клюбу при 136 Друга евеню, розпочинає свій сезом „Повакаційним вечором — зустріччю з громадянством". У програмі беруть участь: Калина Чічка-Андрієнко — фортепіяно, Христина Карпевич — спів, Іван Керницький-Ікер — актуальні фейлетони та Теодор Терен-Юськів — показ прозірок із наших демонстрацій. Програмою Вечора вестиме Степан Крижанівський.

Замість квітів на свіжу могилу Незабутньої

бл. п. Олени Гуменної

Мами Дорогої Ліди
на Патріярший Фонд
50.00 дол. зложила

Квітка СТЕЦЮК

КОСТЮМІВКА „ЛІСОВИХ ЧОРТІВ"

СУБОТА, 12-го ЛИСТОПАДА 1977 р. **УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ**
Початок о год. 9-ій вечора **140 Друга Авеня, НЮ ЙОРК, Н. Й.**

Оркестра „ТЕМПО" • Вступ: $6.00, в костюмі: $4.00

Увага! **АСТОРІЯ, Н. Й.** **Увага!**

Організації Українського Визвольного Фронту в Асторії, Н. Й.

повідомляють Членство і всю Українську Громаду в Асторії і околиці, що

в суботу, 8-го жовтня 1977 р., о год. 8-ій веч.
у Церковній Залі при 31-ій Авеню ч. 39-07

відбудеться

ВЕЛИКА ІМПРЕЗА

Програму буде провадити відома співачка пані ЗЕНОВІЯ ЛАВРИШКО-БУНДЗЯК

ПРОГРАМА:

1. Показ історичної ноші України, який є власністю 64-го Відділу Союзу Українок Америки. Пояснення буде давати мистецька референтка пані ЛЮБА АРТИМИШИН. Виступить 11 чудових модельок.
2. Три реґіональні ноші: гуцули, лемки і бойки. 6 гарних моделів.
3. Імпрезовий Комітет просить пань, панів і молодь прибути, хто може у вишивці. Мистецьке жюрі, в склад якого входять: письменниця-малярка пані МИРОСЛАВА ЛАСОВСЬКА; знавець української вишивки пані МИРОСЛАВА САВЧАК і мистець емалії КОНСТАНТИН ШОНК-РУСИЧ, приділять 3 нагороди за найкращі вишивки.

Після мистецької частини

З А Б А В А

з танцями при звуках відомої оркестри „ТЕМПО".

Смачний буфет в заряді ПАНЬ з ОЖ ОЧСУ і СУМА.
Просимо численно прибути з Родинами і Приятелями.

ІМПРЕЗОВИЙ КОМІТЕТ

86-ий Відділ Союзу Українок Америки в Нюарку, Н. Дж.

влаштовує

ПОКАЗ МОДИ ФУТЕР

з Flemington Fur Company

в середу, 2 листопада 1977 р., год. 7:30 веч.
в Українському Народному Домі
при 140 Prospect Avenue, IRVINGTON, N.J.

Вступ $5.00 з перекускою.
За квитками тел. (201) 736-5609

Заходом

Окружного Комітету Відділів УККА Олбанської Округи

відбудеться

КОНЦЕРТ

відомої співочої й танцювальної групи з Торонта

„КАЛИНА"

в суботу, 8 жовтня ц. р., о год. 7:30 веч.
в залі Шейкер Гайскул
Дорога ч. 155, в КОЛОНІ біля Олбані, Н. Й.

Ціна квитків: 5, 4 і 3 дол., передпродаж квитків у п. В. Колодія й п. І. Романишина у Трой та в українській школі у Вотерліті.

Запрошується все Українське Громадянство Олбанської Округи.

В ДРУГУ СУМНУ І БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ТРАГІЧНОЇ СМЕРТИ

нашої Найдорожчої ДРУЖИНИ, МАМУСІ, СЕСТРИ, Улюбленої ДОНІ і Незабутньої НЕВІСТКИ

бл. п.

НАДІЇ ВОЛКОВИНСЬКОЇ

з дому КАЧУНЬ

будуть відслужені

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ з ПАНАХИДАМИ

дня 5-го жовтня 1977 року

в Ню Йорку, в церкві св. Юра, 7-ма вул., о год. 8-ій рано;

у Фінікс, Арізона, в Українській Католицькій Церкві, о год. 7-ій рано.

Про молитви і участь в Богослуженнях за Душу Покійної, просять горем прибиті —

муж ВОЛОДИМИР з Дітьми
і опечалені Родичі з Тестями

ІРВІНҐТОН, Ню Джерзі

Неділя, 23 жовтня 1977, год. 5 по пол.
Irvington High School
by Clinton Avenue
Irvington, N.J.

Спонзор АДУК Північного Ню Джерзі.
Квитки: „Базар", „Говерля", „Дніпро" і при касі.

„Студія Мистецького Слова" *Лідії Крушельницької* **в Ню Йорку**

Є. СКРІБ

С К Л Я Н К А   В О Д И

КОМЕДІЯ В 5-ох ДІЯХ

Переклав з французького **Ю. Шерех.**

Постава: ЛІДІЯ КРУШЕЛЬНИЦЬКА. Музика: ІГОР СОНЕВИЦЬКИЙ. Хореографія: ОЛЬГА КОВАЛЬЧУК-ІВАСІВКА. Оформлення і костюми: МАРІЙКА ШУСТ. Світло: ЮРКО ҐРЕЧИЛО. Інспектор сцени: ВОЛОДИМИР ПАПУГА.

ВАШІНҐТОН, Д. К.

Неділя, 30 жовтня 1977, год. 4 по пол.
Ertzman Theatre
SHERWOOD HIGH SCHOOL
300 Olney — Sandy Spring Road
Sandy Spring, Maryland

Спонзор: Жіноча Секція при Об'єднанні Українців Вашінґтону.
Квитки: замовляти на число тел. (301) 589-3944 і при касі.

Збірник „Олена Теліга"...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

організації ще з 1962-го року і в їхньому виданні появилася книга в 70-річчя з дня народження Олени Теліги і в 35-річчя її героїчної смерти. Збірник надруковано в Парижі і з примітками Олега Ждановича. На зміст книги склались: Передмова від голови Головної Управи УЗХ в Америці; поезії, проза, публіцистика і листування Олени Теліги; біографічний нарис про поетесу; спогади і матеріяли про О. Телігу: Олесь Бабій (включно з поезією про поетесу), М. Бачинська-Донцова, М. Гикавий, Святослав Гординський, К. Гридень (М. Мухин), Сергій Кушнірен-ко, Валя Конда (Шанхай), Галина Лащенко, Олег Лащенко, С. Литвиненко, Євген Маланюк, Н. Павлов, Ірина Падох, Зоя Плітас, Улас Самчук, М. Ситник, Катерина Штуль та Н. М. В книзі ще є літературно-критичні оцінки — проф. д-ра Юрія Бойка, Богдана Бойчука і Богдана Рубчака, В. Державина, Дмитра Донцова, Олени Звичайної, Юрія Клена, Оксани Лятуринської, Гр. Шевчука (Юрій Шерех). Збірник цей виданий однотисячним тиражем, ціна його 20 долярів і його можна замовляти в українських книгарнях.

Із видань УЗХ ще треба відмітити збірку оповідань „Хитра макітра" Ганни Черінь, а останньо Управа запланувала видати також книжку Галини Лащенко, в якій будуть накреслені силь ветки визначних українських жінок.

Український Золотий Хрест в Америці — це жіноча організація, створена 46 років тому на зразок Міжнародного Червоного Хреста, її ціллю є культурно-освітня і виховна допомога потребуючим українцям. Як підкреслила пані Дарія Бойдуник — це єдина українська жіноча організація, яка протягом 20 років провадить виховні табори для молоді на оселі ім. Олега Ольжича в Лігайтоні, Па., якому недавно споруджено і відкрито пам'ятник. Ця активна організація, крім допомоги українцям в Америці, допомагає політв'язням в Україні, зокрема під час Великодніх Свят, коли то „заміст писанки", переводиться збірку; ця акція з рамени Комітету оборони і допомоги політв'язням при УЗХ триває вже десять років і на неї українське громадянство щиро і щедро відгукується.

Пані з Управи УЗХ також поінформували, що 20-го листопада ц. р. в Українському Інституті Америки заплановано Вечір — „Олена Теліга в живому слові".

Американський критик називає Р. Рудницького піяністом „незвичайної майстерности і хисту"

Ню Йорк. — Роман Рудницький, український піяніст світової слави, виступив тут із самостійним концертом в престижевому Карнегі Рісайтал Голл в суботу, 24-го вересня, з тяжкою до виконання добірною програмою.

Музичний критик щоденника „Ню Йорк Таймс" Пітер Дейвіс, у виданні цієї газети з вівтірка, 27-го вересня, відмітив концерт Р. Рудницького похвальною рецензією, в якій м. ін. сказано:

„Від свого дебютного концерту в Тавн Голі в 1969-му році недовго після закінчення музичної школи Джуллярду, Роман Рудницький не виступав в Ню Йорку, воліючи продовжувати активно кар'єру за кордоном та в інших частинах ЗСА. В суботу по полудні піяніст дав свій перший концерт в Ню Йорку за останніх вісім років в Карнегі Рісайтал Гол і виявився техніком незвичайної майстерности і хисту.

Пан Рудницький вибрав вимогливу програму: Ліпіта „Дві легенди", Бетговена останню Сонату (оп. 111), Равеля „Дзеркала" і Балакірєва „Усламейську фантазію". З самого початку було ясно, що музикант втішається знаменитим технічним обдаруванням — чистота трелів, які домінують першу „Легенду" Ліпіта, виказала надзвичайний рівень самостійного діяння пальців, як теж м'якість тону, який ніколи не був крихким чи різким навіть в найбільш бурхливих віртуозних пасажах...

В дальшому рецензент спостеріг деякі недосконалості Р. Рудницького в інтерпретації в деяких виконуваних ним творах та стверджує, що все було виконано розсудливо та зі смаком, але тони рідко коли знімались на вершини".

В програмі піяніста була також „Фантазія" покійного батька піяніста, д-ра Антона Рудницького, в якій рецензент пізнав „романтичне забарвлення".

Бонн перевіряє антисемітські виступи молодих військових старшин

Бонн, Західня Німеччина. — Асошієтед Пресс інформує, що речники міністерства оборони в Західній Німеччині перевіряють випадок, який трапився між молодими старшинами німецької армії в Мюнхені, де вони, у вільних від студій годинах, співали нацистський гимн і символічно „спалювали жидів". Випадок продістався до преси, а тому, що речники військової академії нічого не робили, щоб покарати винних, у справу включився Жидівський комітет, який поставив вимогу, щоб винних звільнити з академії і покарати. Гайц Галінскі, речник Жидівського комітету в Берліні, заявив, що його комітет передасть цю справу до федерального суду проти „кримінальних елементів, які займаються антисемітизмом, якщо вони не будуть звільнені". Газета „Франкфуртер Руншав" інформує, що випадок стався ще 16-го лютого ц.р. де молоді старшини, бувши в п'яному стані, співали пісні, палили папери з написом „Юден", викрикували „Гайль Гітлер" тощо. Газета повідомляє, що вищі старшини припинили цю „забаву", але керівництво академії не вважало за потрібне цієї справи виносити назовні чи зголошувати її у міністерстві. Міністер оборони Георг Лебер, довідавшись про випадок зарядив слідство у цій справі.

Губернатор Кері підтримує кандидатуру Кача

Ню Йорк. — Хоча під час недавніх виборів на пост посадника Ню Йорку губернатор Гю Керрі підтримував Марія Квомо, то у понеділок, 26-го вересня, Кері заявив, що тепер підтримуватиме кандидатуру конгресмена Едварда Кача, який вийшов переможцем у додаткових і фінальних правиборах Демократичної партії, що відбулися в понеділок, 19-го вересня. Стейтовий державний секретар Маріо Квомо все одно буде кандидатом на пост посадника під час загальних виборів у листопаді, бо він здобув номінацію Ліберальної партії. Коментуючи рішення губернатора Кері підтримувати кандидатуру Кача, Квомо сказав, що демократичний губернатор мусить завжди стати за кандидатом Демократичної партії, додаючи, що Кері далі „залишається моїм близьким приятелем".

Кандидатом на посадника з Республіканської партії є стейтовий сенатор Рой Гудман, а кандидатом Консервативної партії є Беррі Фарбер, відомий радіокоментатор.

М. Руденко і О. Бердник...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

письників із задумами нових творів, незакінчені повісті та романи (футурологічні), десятки тисяч рядків поезій, котрі неможливо відновити (у М. Руденка) а також філософську працю „Гносис і сучасність". Вилучено праці „Свята Україна", „Альтернативна Еволюція" та багато інших у О. Бердника.

Неможливо творчо працювати, кожного дня (а точніше — ночі) сподіваючись брутальних жорстоких гостей. Вам, друзі-письменники, напевно й не снилася така ситуація, коли в соціялістичній країні неуки-жандарми риються брудними лапами в рукописах фантастів та поетів, коли на їхні мрії про Світ Єдности, Людяности та Братерства падають зловісні тіні безжального сучасного.

Не вважайте ці факти випадком. Справа з фантастикою та футурологією вельми сумна у всій нашій багатонаціональній країні. Так, одразу після смерти знаменитого російського фантаста І. Єфремова гості з КГБ побували у його вдови, вчинили жорстокий обшук, позабирали багато цінних рукописів... Під забороною і багато творів відомих фантастів братів Стругацьких. Ледве животіє видання зарубіжної фантастики. Майбутнє стало страхітливим привидом для органів безпеки — в ньому вони відчувають погрозу своєму всебічному пануванню.

І це так! Неможливо довго тримати вогонь думки та серця з паперових лабіринтах заборон і переслідувань. Стіни в'язниць і навіть смерть не зупинить політ полум'яної мислі. Брати-письменники! Підніміть голос протесту супроти середньовічних переслідувань літераторів. Космічна Ера вимагає вільних контактів, вільних думок, всеоб'єднанніх зусиль творців для побудови загальнолюдського Світу Радости й Любови!

Ми чекаємо Вашого слова на захист. Ситуація грізна!

5 січня 1977 року,
м. Київ, Україна.

Микола Руденко
Олесь Бердник

Підготовлена совєтами біографія Брежнєва появиться в ЗСА

Ню Йорк. — „Ню Йорк Таймс" інформує, що в перших місяцях 1978 р. місцеве видавництво Сімон і Шустер видать підготовлену в Совєтському Союзі біографію Леоніда І. Брежнєва, генерального секретаря ЦК КПСС і голови Президії Верховної Ради СССР. Вступне слово п. з. „До американського читача" написе сам Леонід Брежнєв. Ідея написання такої книжки виникла у висліді дискусії між американськими і совєтськими видавництвами та переписною між ними, яка тривала майже півтора року. Американці принагідно запитали своїх совєтських колег, чи Леонід Брежнєв не був би зацікавлений опублікувати на Заході, а в першу чергу в ЗСА, свою автобіографію. За короткий час з Москви наспіла позитивна відповідь і тоді почались конкретні розмови про видання. На початку вересня ц.р. спеціяльний післанець з Москви привіз до видавництва готовий манускрипт. Спеціялісти, переглянувши матеріял, оцінили, що це не автобіографія, а біографія Леоніда Брежнєва, написана кількома невідомими авторами, затитулована: „Леонід Брежнєв — сторінки з його життя". Совєтська сторона запевнила американських видавців, що матеріял до тієї книжки не появився ще в Совєтському Союзі і тому видавництво Сімон і Шустер забезпечило для себе право на перевидання цієї біографії у західньому світі, як також у сателітних державах. Публікація біографії Брежнєва в ЗСА — заявив совєтський представник — може спричинитись до перекладу і видання в Совєтському Союзі книжки президента Джіммі Картера п. з. „Уряд такий добрий, як нарід".

У вступному слові Леонід Брежнєв каже, що його біографія є біографією цілого совєтського народу. Він також критикує у передмові дисидентів, називаючи їх „відірванцями від реального життя, які виступають проти соціялістичної держави", закликає до культурної, наукової і технологічної співпраці та згадує користі такої співпраці в минулому.

ПРЕЗИДЕНТ КАРТЕР...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

права Ізраїля на існування як самостійної держави.

На початку пресконференції Президент виголосив заяву, що енергетична проблема ЗСА вимагає якнайшвидшої розв'язки і закликав Сенат схвалити програму Білого Дому, яка, за словами Картера, буде корисною для більшости населення ЗСА, а не тільки для продуцентів нафти і природного газу. Він недвозначно закликав громадян ЗСА впливати на своїх сенаторів, щоб не вводили значних змін у енергетичну програму Білого Дому, а щоб пішли за прикладом Палати Репрезентантів, яка вже схвалила пропозиції Президента.

Відповідаючи на запити, президент Картер заявив, що віцепрезидент Волтер Мондейл — це його найближчий дорадник щодо закордонної і внутрішньої політики, підкреслюючи, що Віцепрезидент може успішно виконувати будь-які доручення, тут чи за кордоном.

Щодо можливого формального обвинувачення проти колишнього директора Центральної Розвідчої Агенції (Сі-Ай-Ей), Ричарда Гелмса, за його згідно неправдиве свідчення відносно можливої ролі Сі-Ай-Ей у перевороті проти марксистського президента Чіле Сальвадора Альєнде, Президент повідомив, що очікує звіту Департаменту справедливости в тій справі і щойно тоді зможе вирішити, чи Гелмс повинен бути притягнений до відповідальности, чи може судова розправа оприлюднила б державні таємниці, що могло б пошкодити безпеці країни.

Президент Картер заперечив, що імпорт сталі з інших країн є головною причиною високого рівня безробіття в американській сталевій індустрії, як теж заявив, що не знав, що Департамент справедливости розглядав справу можливих сумнівів фінансових трансакцій Берта Ленса, коли він, Президент, іменував Ленса на пост директора Бюра Управління і Бюджету. Як відомо, Ленс зрезигнував минулого тижня і минулотижнева конференція президента Картера була пов'язана виключно з „афервою Ленса".

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 8-го ЖОВТНЯ 1977 р.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Місячні збори Б-ва св. Ів. Хрестителя 270 Відд., о год. 7-ій веч. в УНДомі. Проситься чл. прибути і вирівняти вкладки або послати поштою на адресу фін. секр. — S. Ostrowsky, 29 Lexington Ave., Jersey City, N.J. 07304. Tel. (201) 432-2983. — Управа.

НЕДІЛЯ, 9-го ЖОВТНЯ 1977 р.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори Т-ва Зап. Січ 367 Відд., о год. 1:30 по пол., в Укр.-Амер. Клюбі. Проситься чл. прибути і вирівняти чл. вкладки. За датою наступних зборів, проситься слідкувати в газеті, тому що Клюб є проданий. — П. Дзюба, гол., М. Лилак, кас., В. Попович, секр.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Б-ва св. апп. Петра і Павла Відд. 102, о год. 11:30 ранку в залі церкви св. Йосафата, 5720 State Rd., Parma, Ohio. — І. Попович, пред., І. Жгута, кас., М. Бобечко, секр.

ТАРЗАН, Ч. 7829. Несподіванка.

В ріці видно кров! Вертайтесь на свої місця!... Вже більш не побачимо того чужинця! Ха! Ха!... Крокодил випливає і шукатиме за додатковою поживою! Чекайте! ...Це той мужчина!... Чи це він вбив крокодила?! Що то за мужчина?!